

Orhan Kemal Cengiz: Yeni 6-7 Eylül ne zaman olacak?

Posted on 26/09/2021

Türkiye'nin üzerinde karabulutlar dolaşiyor.

Bunlar, mülteci ve göçmen nefretiyle şişmiş, elektrik yüklenmiş bulutlar...

Zaman zaman, bu bulutlardan inen şimşekler, göçmenlerin buldukları yoksul sokaklara, derme çatma evlere, Halep'teki, Şam'daki yaşantılarını anıstıran isimler taşıyan, ince kepenkli dükkanlarının üzerlerine çarpıyor...

Adana'da, Ankara Altındağ'da kitlesel saldırı ve pogromların sahneye konulmaya çalışıldığına tanık olduk.

Öfke dolu, gözü dönmüş kalabalıklar, göçmenlerin dükkanlarının ince kepenklerini kırdı; evlerini taşıladı, önüne gelene saldırdılar.

Elbette ki, biraz Türkiye tarihini bilen herkes 6-7 Eylül 1955 pogromlarını hatırladı.

Çok benzerlikler de vardı gerçekten.

Bir anda ortalıktan buhar olup giden güvenlik güçleri; hatta saldırganlara yol gösteren üniformalılar, etraftan toplanmış, bindirilmiş kıtalar; kendi evlerine dükkanlarına saldırılmasın diye Türk bayrakları asanlar; dehşet içinde olup bitenleri izleyen çocuklar...

En kahredicisi de o çocuklardı gerçekten; 1955'in Rumlarının yerine 2021'in Suriyeli'lerinin çocukları geçmişti; kendilerine yönelen öfkeyi hiçbir şekilde anlamaları mümkün değildi; birbirlerine sarılmış zangır zangır titriyorlardı.

Göçmenlere ilişkin öfke öylesine köpürtülüyor ki, bu gördüklerimizin, başımıza gelebileceklere ilişkin, küçük birer işaret, birer musibet olduğunu anlamak için bu ülkeyi biraz olsun tanımak yeterli...

Ben önümüzdeki dönemde demokrasiden sapmak, Türkiye'deki otoriter rejimi pekiştirmek

veya yeni bir otoriter rejim kurmak isteyebilecek herkesin yolunun göçmenlerin sokaklarından geçtiğini düşünüyorum.

Ülkeyi öyle ya da böyle bir “olağan-üstü hal” rejimiyle yönetmek isteyen herkes gözünü ülkenin üzerinde biriken karabulutlara dikmiş, o bulutların daha da koyulaşması, kararması için elinden geleni yapıyor, yapacak...

Derin bazı güçler şu andaki rejimin seçimsiz bir şekilde devam etmesi için bir “el vermek” istese, göçmenlere yönelik nefret, kapakları açıldığında bütün ovayı basıp altında bırakacak baraj suyu gibi orada bekliyor. Göçmenlere yönelik bütün ülke çapında büyük saldırılar olduğunu düşünün. Ardından ilan edilecek bir olağan-üstü halin Avrupa’dan ve ABD’den ciddi destek alacağından emin olabilirsiniz.

Anti-demokratik rejime giden bir başka senaryoyu düşünün: İyi saatte olsunlar, bu hükümeti devirmek istese, göçmenlere yönelik sonu gelmez pogromlar ve linçleri engellemekten daha iyi bahane olabilir mi?

Üçüncü bir anti-demokratik Türkiye senaryosuna bakın: Bazıları bu hükümet gidince kendiliğinden demokrasinin geleceğini düşünüyor ama mevcut başkanlık yetkilerine gözünü dikmiş popülist-milliyetçi başka bir otokratın da iktidarı ele geçirmesi mümkündür. O otokrat için de göçmen nefreti bulunmaz bir nimettir.

İlk iki senaryoda, göçmenler kendilerine meşruiyet sağlamak isteyen demokrasi karşıtı güçler için verilmesi gereken kurbanlardır sadece.

AKP sonrasında otokratik rejim kurmak isteyen popülist milliyetçi “lider” içinse, göçmenler kendi zaferini kutlamak için ülkeden kovulması gereken, cüzzamlılar, lanetlilerdir.

Bu senaryoların hepsi de Türkiye’de daha önce yaşandı.

Trakya pogromlarından, Maraş katliamına kadar...

Derin güçler, ama bir grubu ülkeden kovmak, onların mülklerine konmak için; ama ülkede başka türlü baş edilmesi mümkün olmayan bir anarşi ortamının doğduğunu göstermek için, belli gruplara karşı öfke birikmesi için ellerinden geleni yaptılar.

1934 Trakya, 1955 İstanbul ve İzmir pogromlarından önce ulusal basının nasıl haberler yaptığına bakın. Yahudilerin, Rumların nasıl şeytanlaştırıldığını, pogromlar için nasıl öfke biriktirildiğini göreceksiniz.

Bugün o öfkenin daha beteri, daha koyusu, daha katmerlisi göçmenler için biriktiriliyor. Bu öfke, demokrasi karşıtı güçler için üzerinde sörf yapacakları rüzgârlı bir denizdir sadece. Göçmenlere yönelik her türlü ötekileştirme, her türlü nefret sözü, her şeytanlaştırışı yorum, haber, bu sörfçülerin yelkenlerini dolduruyor ve iştahlarını kabartıyor.

Üzerinde muazzam kar birikmiş tepelerin altında yürüyen insanlar gibiyiz. Bırakın havaya ateş etmeyi falan, bağırarak bile üzerinize çığ düşmesine neden olabilir. Göçmenlere yönelik öfkeye zerre katkıda bulunacak her söz ve eylemden kaçınmak gerekir. Unutmayın, Türkiye'yi demokrasiden uzaklaştırmak isteyen tüm derin güçlerin gözü, bu göçmenlerin ve onlara karşı birikmiş öfkenin üzerindedir.

Kaynak: orhankemalcengiz.net